

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență
Președinte: Timofti Vladimir,
Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Railean Grigorii, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Orhei (sediul Rezina) din 18 octombrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Railean Grigorii xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.09.2017 - 18.10.2018;

Instanța de apel: 20.11.2018 - 18.12.2018;

Instanța de recurs: 11.02.2019 - 29.05.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Orhei (sediul Rezina) din 18 octombrie 2018, Railean Grigorii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, la 6 (șase) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, echivalentul a 50000 (cincizeci mii) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că la 21 iulie 2017, aproximativ la ora 23:30, Railean Grigorii, aflându-se în xxxxx, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului de profit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, a pătruns în domiciliul consătenei Borș Margarita, de unde a sustras în mod deschis o geantă pentru dame în care se aflau 900 euro, echivalentul a 18779,85 lei, buletin de identitate al apatridului pe numele Borș Margarita, un telefon mobil model „Samsung J1” cu costul de 2000 lei, astfel cauzându-i părții vătămate Borș Margarita o daună materială considerabilă în valoare de 20779,85 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin pătrunderea în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Inculpatul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de încetare a procesului.

În motivarea apelului a invocat, că instanța de fond nu a examinat sub toate aspectele cauza dată și nu a demonstrat faptul vinovăției sale, fiind doar presupuse de către partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința.

În susținerea soluției formulate instanța de apel a statuat, că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Railean Grigorii a săvârșit jaful incriminat lui.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Deși inculpatul Railean Grigorii a recunoscut doar parțial vina în comiterea infracțiunii imputate lui, instanța de apel a stabilit că vina inculpatului se dovedește integral prin declarațiile părții vătămate Borș Margarita (f.d. 146) și declarațiile martorului minor xxxxx (f.d. 148), care coroborează între ele, de asemenea au fost reținute declarațiile martorilor Iftodi Ionela (f.d. 147) și Cepraga Zinaida (f.d. 149), declarații care de asemenea coroborează cu declarațiile părții vătămate Borș Margarita și ale martorului minor xxxxx.

În opinia instanței de apel vinovăția inculpatului Railean Grigorii este dovedită și prin probele acumulate pe parcursul urmăririi penale și administrate atât în cadrul ședinței instanței de fond, cât și celei de apel, cum ar fi: procesele-verbale de cercetare la fața locului din 22.07.2017 (f.d.6-9, 10-11); procesul-verbal de recunoaștere a obiectului - telefon mobil din 22.07.2017(f.d. 12); procesul-verbal de recunoaștere a obiectului - geantă, din 22.07.2017 (f.d. 13); procesele-verbale de examinare a obiectului din 27.07.2017 (f.d. 14, 15, 16).

Instanța de apel a considerat, că declarațiile inculpatului Railean Grigorii precum că, nu a jefuit-o pe partea vătămată Borș Margarita, nu corespund adevărului, sunt mincinoase și sunt date de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, deoarece se combat prin probele analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și care integral demonstrează vina lui în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a apreciat ca nefondată versiunea apelantului precum că, din spusele părții vătămate toate acțiunile au avut loc pe timp de noapte, iar instanța de fond nu a luat în considerare vizibilitatea redusă și faptul că nu putea fi efectuată recunoașterea instantanee și corectă a persoanei care a săvârșit infracțiunea, or, atât partea vătămată Borș Margarita cât și martorul minor xxxxx l-au recunoscut pe inculpatul Railean Grigorii, care era îmbrăcat în pantaloni scurți și maiou alb cu dungi negre.

La capitolul individualizării pedepsei instanța de apel a considerat că instanța de fond, în conformitate cu art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea

infracțiunii săvârșite, că face parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost judecat. Circumstanțe atenuante și agravante nu s-au constatat.

Astfel, inculpatul se caracterizează negativ, nu este angajat în câmpul muncii este căsătorit și o are pe mama la întreținere (f.d. 170).

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului Railean Grigorii, sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 1000 unități convenționale este una legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond.

5. Inculpatul contestă soluția instanțelor de fond cu recurs ordinar, menționând că a fost condamnat în baza declarațiilor false ale părții vătămate.

Susține că nu este vinovat, este la prima abatere de la lege, iar instanțele de fond i-au aplicat o pedeapsă prea aspră.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea argumentelor recursului, pledând pentru inadmisibilitate acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia procurorului instanța de apel a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal constată că deși inculpatul Railean Grigorii nu a indicat expres un temei pentru recurs din cele conținute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, în textul recursului acesta critică decizia instanței de apel sub aspectul constatării vinovăției sale, precum și își exprimă dezacordul cu asprimea pedepsei penale, motive care își găsesc reflectare în temeiurile prevăzute la pct. 8), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii ori când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Cu referire la criticile invocate de recurent sub aspectul pct. 8 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul de drept

nominalizat prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei, Railean Grigorii a fost recunoscut vinovat de către prima instanță în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin pătrunderea în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, concluzia căreia a fost menținută de către instanța de apel, care a constatat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, totodată reținând și încadrarea juridică a faptelor săvârșite de aceasta, așa cum au fost descrise mai sus, respectiv fiind lipsită de suport legal afirmația inculpatului precum că instanțele de fond nu au dat apreciere corespunzătoare declarațiilor părții vătămate.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe, deoarece la judecarea apelului declarat de către inculpat, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în *pct. 4* din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Cu referire la dezacordul recurentului cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, care se încadrează în temeiul de recurs prevăzut de art. 427

alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Astfel, instanța de apel corect a reținut că inculpatul Railean Grigorii a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa închisorii la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea respectivă se califică ca infracțiune gravă.

Totodată, instanța de apel corect a evidențiat, că inculpatul se caracterizează negativ, nu este angajat în câmpul muncii, este căsătorit și o are pe mama la întreținere (f.d. 170), în privința acestuia nu au fost identificate circumstanțe atenuante și/sau agravante.

Așa fiind, Colegiul penal menționează că instanța de apel a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, și întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin stabilirea față de inculpat a pedepsei închisorii pe termen de 6 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 1000 unități convenționale, echivalentul a 50000 lei, pedeapsă care este proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanțele de fond.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către inculpatul Railean Grigorii, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul ***Railean Grigorii xxxxx***, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2018, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 iunie 2019.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor